

ŠEJH BAHÂ'I

VAPAJ ZA SJEDINJENJEM

Toliko dugo u vapaju za sjedinjenjem s Tobom
Moji očni kapci natopljeni suzama
Toliko dugo u vapaju za sjedinjenjem s Tobom
Ti, Jedini voljeni!
Strijela tvoje tuge probola je srca svih ljubavnika
Koliko dugo, koliko dugo ćemo biti odvojeni?
Bezbroj nas je, svi zaokupljeni mišlju na Te
Avaj! Ti Si skriven našem vidu, Jedini voljeni!
Ptica nalazi Tvoje divno lice u svakom busenu
Leptir je prosvijetljen u srcu plamena
Znalac je prepoznao Tvoju bit u svakom prizoru i svakom licu
To znači da Te se može vidjet pogledom svakog trena
To znači da nisam lud što kucam na svaka vrata
Ja kucam na svaka vrata
U svakom moru u kojem ronim, Ti si jedini domaćin
Svakoj stazi kojom koracam, Tvoj sjaj je jedino svjetlo
U mejhani i u džamiji, Ti Si jedini Gospodar
Ti si Jedini Gospodar
Ti Si odredište, Ti si vapaj
Ti si razlog što tumaram pjan
Ti Si razlog što srećem isposnika
Ti Si razlog što klanjam u džamiji
Oni su svi vapaj, a Ti Si obećanje
Ti si Jedini obećanje
Ti Si razlog što tumaram pjan
Ti Si razlog što se srećem s isposnikom
Ti Si razlog što klanjam u džamiji
Oni su svi vapaji, a Ti si obećanje
Ti Si Jedini obećanje

ŠEJH BAHÂ'U'D-DÎN AL-'AMILÎ (1547 - 1621), poznat kao ŠEJH BAHAI iranski je učenjak, filozof, aritekt, matematičar, astronom i pjesnik. . . . Rođen u Baalbeku, u Lebanonu, još u djetinjstvu emigrira s roditeljima u Iran za vrijeme vladavine glasovite Safavidske dinastije. Mjesto i vrijeme za razvoj genija u razmjerama Europske renesanse! Kao filozof, matematičar, arhitekta, geometar, topograf, pjesnik. . . , autorom je 88 knjiga, poslanica, pjesama, rasprava. . . , na perzijskom i arapskom jeziku. Sahranjen je u okviru svetog kompleksa osmog Imama Poslanikove kuće, Imam Ride a.s., u Mešhedu, u Iranu.

Jedan je od osnivača na žalost u europskim širim masama čak i

intelektualnim malo ili gotovo nikako poznate Isfahanske filozofske škole, u kojoj će biti i učiteljem i velikom Sadru-dinu Širaziu, poznatom kao Mulla Sadra.

Da je Isfahan čudo svijeta doprinio je isti ovaj filozof u ulozi arhitekta. Njegovo je djelo Naqš-i Džahan Trg u Isfahanu, te projekat tzv. Manar Jonban, poznate kao dvije trepereće munare, situirane na dvije strane mauzoleja Amu Abdullah Garladania u zapadnom dijelu Isfahana. Usmjeravanje voda rijeke Zayandeh u različita područja Isfahana, projekat kanala Zarrin Kamar, projekat i izgradnja čudesnog sustava zagrijavanja - jednom svijećom - javnog kupatila poznatog po njegovom imenu itd. samo su isječci iz velikog djela Šejh Bahaie, čiji je genij sam po sebi čudo Vremena, a ne samo druge polovice šesnaestog i početka sedamnaestog stoljeća n.e.